

[Jytte Andersen]

ne, eller er det oplysningsforbundene? Vi kan hver have vores opfattelse af, hvem der er vindere, og hvem der er tabere, men egentlig er det jo både ufrugtbart og uinteressant at placere vinderpokalen.

Vi håber i Socialdemokratiet, at befolkningen vinder og bevarer muligheden for at gøre brug af et mangfoldigt tilbud fra foreninger og oplysningsforbund, får mulighed for at engagere sig. Hvis kommunerne lever op til den ånd og de intentioner, der er indeholdt i lovforslaget, får vi vore forhåbninger indfriet.

Vi skal vedtage afløseren for verdens bedste fritidslov. Og kun fremtiden vil vise, om vi så får verdens bedste folkeoplysningslov, om den respekt, der har stået om den nuværende lovs frihedsprincipper, principper, der i bred forstand sikrer åndsfrigheden i det folkelige oplysnings- og foreningsarbejde, sikrer aktiviteter og undervisning mod demagogi og snæversyn. Kun de kommunale fællesskabers prioriteringer vil kunne sikre denne lovs flyvefærdighed. Det kræver økonomi, det kræver mod og kvinde- og mandshjertes; det kræver, at der er højt til loftet åndeligt set i kommunernes lokale folkeoplysningsudvalg.

I Socialdemokratiet håber vi inderlig, at de meget grundlæggende og meget fornemme frihedsidealer, der er videreført også i den ny lov, vil kunne komme til at stå deres prøve i folkeoplysningsudvalgene. Vi har tiltro til, at kommuner, foreninger og oplysningsforbund vil leve op til denne udfordring.

Denne lov blev ikke den sparelov, der var lagt op til, og derfor er den nødvendige økonomi til stede, så kommunerne har den reelle mulighed for at leve op til udfordringen.

Mere end nogen sinde har vi brug for ånd, kvalitet og sammenhæng i fritidspolitikken og folkeoplysningen. Mere end nogen sinde har vi brug for, at mennesker får mulighed for at virke i sociale fællesskaber, føle et medmenneskeligt ansvar for sig selv og for andre. Også i årene fremover vil der i stigende grad være brug for at skabe sammenhæng og overblik over de hastige forandringer, vi står over for, ikke bare i det næste årti, men i det næste årtusinde, og denne lov vil efter al sandsynlighed få virkning langt ind i det næste årtusinde.

Socialdemokratiet kan støtte loven.

Behnke (FP):

Når jeg var så formastelig at anmode om at få behandlingen af dette forslag afbrudt i går, skyldes det jo, som jeg også redegjorde for, at det ærlig talt er lidt flot at vedtage en folkeoplysningslov, når man ser på de betragtelige økonomiske problemer, staten og den offentlige sektor som helhed står over for.

I det samråd, vi anmodede om, spurgte vi finansministeren, indenrigsministeren og kulturministeren om økonomien i loven. Alle ministre fastholdt, at efter deres skøn vil det betyde en besparelse på 50 mio. kr.

Nu er det selvfølgelig ikke let at diskutere et skøn. Enhver har lov til at foretage et skøn, vi har også lov til at formode, at det skøn er forkert, for som det blev hævdet under debatten i går og tidligere, er det ude i kommunerne, besparelserne i givet fald skal finde sted, og set i lyset af de sidste mange års besparelser i kommunerne tvivler vi meget på, om det overhovedet vil blive til noget. Sandheden er jo, at man som oftest meget hurtigt bliver enige om, at der skal i hvert fald ikke spares på kulturbudgetterne.

Så om de 50 mio. kr. nogen sinde bliver til noget, kan vi ikke afgøre i denne stund. Det kunne vi heller ikke afgøre under udvalgsrådet i går, det kan kun fremtiden vise. Min spådom er, at det kommer til at koste rigtig mange penge.

Skulle man nu alligevel godtage argumentationen, skønnet, om, at det vil medføre besparelser, er vort hovedsynspunkt imidlertid, at selv med en besparelse på 50 mio. kr. har vi ikke råd til denne lovgivning.

Det er så nemt at sige, at vi skal spare, og at vi skal holde igen, men når man så kan læse i aviserne, at man f.eks. gør sig overvejelser på folkepensionsområdet, står det i en skrigende kontrast til, at man samtidig er parat til fortsat at øse millioner ud på folkeoplysningsområdet. Det var ærlig talt noget af et paradoks, at samme dag, som tredjebehandlingen af dette lovforslag startede, kunne Morgenavisen Jyllands-Posten meddele, at man overvejer nedskæringer på folkepensionsområdet. Vil man virkelig give landets folkepensionister det budskab, at det desværre er nødvendigt at nedskære pensionen, fordi vi skal have verdens bedste og dyreste folkeoplysningslov?